

haastas, vexillum, phaleras, aliaque dona militaria, praeterea cicatrices aduerso corpore; hae meae sunt imagines, haec nobilitas, non hæreditate relicta, sed quae ego plurimis meis laboribus ac periculis quaesiui, doctus sum hostes ferire, praesidia agitare, nil metuere, nisi turpem famam, hyemem & aestatem iuxta pati, humi requiescere, eodem tempore inopiam tolerare: Faciant igitur alii, quid velint, ament, potent, vbi adolescentiam habuere, ibi etiam senectutem agant, in conuiuiis Veneri dediti & turpissimae parti corporis; sudorem, puluerem & alia talia relinquant nobis, quibus ea epulis iucundiora sunt. Praecipue vero notum est, tam exempla quam ipsa experientia id comprobant, singulari quandoam suavitatem & in literis & in pietate quasi absconditam latere, ita, ut ii, qui se totos illis mancipant, nullas diuitias curare soleant. Thales Milesius, cum ei paupertatem vitio verterent, tanquam sapientiae studium inutile sit, dicitur, cum ex Astrologia intellectisset, olearum ubertatem fore, hyeme nondum exacta, paucorum nummorum copia instrudus, omnia olei conficiendi loca, datis arrhabonibus, paruo conduxisse, quippe cum licitator nullus, qui mercedem augeret, extitisset; vbi autem tempus venit, cum multa simul & subito quaererentur, illis suo arbitratu elocatis, multis pecuniis coactis ostendisse, facile esse Philosophis, si velint, ditescere, sed haec non esse, in quae studium suum conferrent. Thales igitur hoc modo dicitur sapientiae suae specimen edidisse, inquit Aristoteles L. I. c. 10. Politicorum, & legere his similia multa licet apud Diogenem Laërtium in, Vitis Philosophorum.. Omnes ferè Philosophi omnium disciplinarum, nisi quos à recta ratione vitiosa natura detorserit, hoc animo fuerunt, ut pecuniam contemserint, extat L. V. Tuscul. quaest. Anacharsis Hannoni, pecuniam ipsi offerenti: Mihi, scripsit, amictus est Scythicum tegmen, calceamentum solarum callum, cubile terra, pulpamentum fames, lacte, caseo, carne vescor, munera igitur vel ciuibus Tuis vel Diis immortalibus dona. Diogenes verò Alexandro roganti, ut diceret, si quid sibi opus esset: Nunc quidem paululum, inquit, a Sole absis; offecerat scilicet apricanti, ibidem additur. Redissime Dionysius in exilium adus quaerenti eum, quem usum iam Philosophia ipsi conferret? hunc, ut fortunam suam moderate & tranquille (aequo animo) ferre posset, respondisse videtur. Alphonsus autem simul etiam false Principi cuidam, libris incumbere, non Regum sed scribarum esse, illo sermone dicenti,

hanc